Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 28. maja 2020*

„Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije AUREA BIOLABS – Prejšnja besedna znamka Evropske unije AUREA – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Podobnost med proizvodi – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Popravek odločbe odbora za pritožbe – Člen 102 Uredbe 2017/1001“

V zadevah T-724/18 in T-184/19,

Aurea Biolabs Pte Ltd s sedežem v Cochinu (Indija), ki jo zastopata B. Brandreth, QC, in L. Oommen, solicitor,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopajo K. Kompari, H. O’Neill in V. Ruzek, agenti,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Avizel SA s sedežem v Luxembourgu (Luksemburg), ki jo zastopata C. De Keersmaeker in W.-J. Cosemans, odvetnika,

v zadevi T-724/18 zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. septembra 2018 (zadeva R 814/2018-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Avizel in Aurea Biolabs in v zadevi T-184/19 zaradi tožbe zoper sklep drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 29. januarja 2019 (zadeva R 814/2018-2 (CORR)), s katerim je bila popravljena odločba z dne 11. septembra 2018,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi S. Gervasoni (poročevalec), predsednik, R. Frendo, sodnica, in J. Martín y Pérez de Nanclares, sodnik,

sodna tajnica: A. Juhász-Tóth, administratorka,

na podlagi tožb, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženih 7. decembra 2018 (zadeva T-724/18) in 27. marca 2019 (zadeva T-184/19),

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi ugovora nedopustnosti, ki ga je EUIPO v sodnem tajništvu Splošnega vložil sodišča 28. maja 2019 v zadevi T-184/19,

na podlagi pisnih stališč glede ugovora nedopustnosti, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženih 28. junija 2019,

na podlagi sklepa z dne 11. julija 2019 v zadevi T-184/19 o pridržanju odločanja o ugovoru nedopustnosti za končno odločbo,

na podlagi odgovorov EUIPO na tožbi, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženih 18. marca 2019 (zadeva T-724/18) in 24. septembra 2019 (zadeva T-184/19),

na podlagi odgovorov intervenientke na tožbi, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženih 14. marca 2019 (zadeva T-724/18) in 3. junija 2019 (zadeva T-184/19),

na podlagi spremembe sestave senatov Splošnega sodišča,

na podlagi sklepa z dne 12. novembra 2019 o združitvi zadev T-724/18 in T-184/19 za ustni del postopka,

na podlagi obravnave z dne 22. januarja 2020, na kateri so stranke predložile stališča o morebitni združitvi zadev T-724/18 in T-184/19 za izdajo sodbe,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, družba Aurea Biolabs Pte Ltd, je 19. septembra 2016 pri Evropskem uradu za intelektualno lastnino (EUIPO) vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1)).

2 Znamka, za katero se je zahtevala registracija, je ta figurativni znak:

3 Proizvodi, za katere se je zahtevala registracija, spadajo v razred 5 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo temu opisu: „Prehranska dopolnila; hranilna in prehranska

dopolnila; dopolnilne pijače k prehrani; pijače s povečano hranljivo vrednostjo za dietetske namene; dietetični in hranilni dodatki, in sicer funkcionalna hrana za uporabo kot prehranska ali hranilna dopolnila; vitaminska in mineralna dopolnila“.

4 Intervenientka, družba Avizel SA, je 30. januarja 2017 na podlagi člena 41 Uredbe št. 207/2009 (postal člen 46 Uredbe št. 2017/1001) vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke za proizvode iz točke 3 zgoraj.

5 Ugovor je temeljil na prejšnji besedni znamki Evropske unije AUREA, registrirani 12. marca 2015 pod številko 13493432.

6 Prejšnja znamka je bila registrirana za proizvode iz razredov 3 in 5, ki za vsakega od teh razredov ustrezajo temu opisu:

– razred 3: „Mila; eterična olja; kozmetična sredstva, razen parfumov in toaletnih vodic; losjoni za lase“;

– razred 5: „Zaščitna krema za medicinsko uporabo; kreme za dojenčke [z zdravilnimi učinkovinami]; kreme za telo z zdravilnimi učinkovinami; kreme za roke z zdravilnimi učinkovinami; kreme za obraz z zdravilnimi učinkovinami; kreme za ustnice z zdravilnimi učinkovinami; kreme za stopala z zdravilnimi učinkovinami; zdravilne kreme za kožo; medicinske kreme za zaščito kože; kreme za nego kože z zdravilnimi učinkovinami“.

7 Kot razlog za ugovor je bil naveden razlog iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001).

8 Oddelek za ugovore je 6. marca 2018 zaradi verjetnosti zmede ugovoru ugodil in zahtevo za registracijo zavrnil.

9 Tožeča stranka je 3. maja 2018 na podlagi členov od 66 do 71 Uredbe 2017/1001 pri EUIPO vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.

10 Drugi odbor za pritožbe pri EUIPO je z odločbo z dne 11. septembra 2018 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil. Zlasti je menil, da je upoštevno ozemlje za presojo verjetnosti zmede ozemlje Evropske unije in da upoštevno javnost sestavljajo deloma medicinski strokovnjaki in deloma širša javnost kot končni potrošniki, katerih stopnja pozornosti naj bi bila visoka (točke od 17 do 24 izpodbijane odločbe). Odbor za pritožbe je nato menil, da so proizvodi iz razreda 5, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, vsaj malo podobni, in iz tega sklepal, da ni treba presojati obstoja morebitne podobnosti med proizvodi, navedenimi v zahtevi za registracijo, in proizvodi iz razreda 3, označenimi s prejšnjo znamko (točke od 25 do 38 izpodbijane odločbe). V zvezi s primerjavo znakov je odbor za pritožbe ugotovil, da obstaja vsaj srednja vizualna podobnost, vsaj srednja, če ne celo velika fonetična podobnost, in – za del upoštevne javnosti – vsaj majhna pomenska podobnost (točke od 39 do 78 izpodbijane odločbe). Pri celoviti presoji verjetnosti zmede je med drugim na eni strani opozoril, da mora biti v skladu s sodno prakso o medsebojni odvisnosti dejavnikov, upoštevnih za to presojo, za izognitev verjetnosti zmede, če so zadevni proizvodi enaki, stopnja razlike med znakoma visoka, in na drugi strani navedel, da se je za proizvode, ki se obravnavajo v tej zadevi, štelo, da so enaki (točka 80 izpodbijane odločbe). Odbor za pritožbe je zaključil svojo celovito presojo tako, da je potrdil stališče oddelka za ugovore, da v obravnavanem primeru obstaja verjetnost zmede (točka 92 izpodbijane odločbe).

11 Drugi odbor za pritožbe je s sklepom z dne 29. januarja 2019 (v nadaljevanju: sklep o popravku) na podlagi „pravila 53 EUTMIR“ popravil izpodbijano odločbo tako, da je črtal točko 80 navedene odločbe.

Predlogi strank

12 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– v zadevi T-724/18 izpodbijano odločbo razveljavi in v zadevi T-184/19 razveljavi sklep o popravku;

– plačilo stroškov v zadevah T-724/18 in T-184/19 naloži EUIPO, v zadevi T-724/18 pa tudi intervenientki.

13 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo v zadevi T-724/18 zavrne kot neutemeljeno;

– tožbo v zadevi T-184/19 zavrže kot nedopustno in, podredno, zavrne kot neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov v zadevah T-724/18 in T-184/19.

14 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbi v zadevah T-724/18 in T-184/19 zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov v navedenih zadevah.

Pravo

15 Ker je bila s sklepom o popravku črtana točka izpodbijane odločbe, katere ugotovitve se izpodbijajo s tožbo v zadevi T-724/18, je treba najprej preučiti zakonitost sklepa o popravku, ki se izpodbija s tožbo v zadevi T-184/19.

Tožba v zadevi T-184/19

16 Tožeča stranka v tožbi v zadevi T-184/19 v utemeljitev svojega predloga za razveljavitev sklepa o popravku navaja tri tožbene razloge. Prvič, sklep o popravku naj bi temeljil na napačni pravni podlagi, to je „pravilo 53 EUTMIR“. Drugič, ob upoštevanju pogojev, ki jih določa pravna določba, ki se uporabi, in sicer člen 102 Uredbe 2017/1001, naj zadevna napaka ne bi mogla biti popravljena. Tretjič, odbor za pritožbe naj bi kršil njeno pravico do izjave, ker ji ni dal možnosti, da se opredeli niti o določbi, ki se uporabi, niti o predvidenem popravku.

17 Dejansko je mogoče ugotoviti, da sklep o popravku formalno temelji na „pravilu 53 EUTMIR“ (točka 5 sklepa o popravku). Ker le Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 17, zvezek 1, str. 146) vsebuje pravilo 53, je treba ugotoviti, kot je priznal EUIPO v odgovoru na tožbo, da sklep o popravku temelji na pravilu 53 Uredbe št. 2868/95, čeprav kratica „EUTMIR“ ne ustreza zadnjenavedeni uredbi.

18 Kot pravilno trdi tožeča stranka, je pravilo 53 Uredbe št. 2868/95 prenehalo veljati 1. oktobra 2017. Od tega datuma je popravek odločb EUIPO urejen s členom 102 Uredbe 2017/1001.

19 Določba, ki se uporablja za popravek odločbe, je namreč določba, ki je veljavna na dan, ko je sklep o popravku sprejet (glej v tem smislu v zvezi z odločbo o razveljavitvi sodbo z dne 21. februarja 2018, Repower/EUIPO – repowermap.org (REPOWER), T-727/16, EU:T:2018:88, točke od 19 do 29; glej po analogiji v zvezi s popravkom, določenim s Poslovnikom Splošnega sodišča, sklep z dne 21. julija 2015,

Tomana in drugi/Svet in Komisija, T-190/12 REC, neobjavljen, EU:T:2015:572, točki 3 in 4), kar je v obravnavanem primeru člen 102 Uredbe 2017/1001, ki je veljal na dan sprejetja sklepa o popravku, to je 29. januarja 2019. Iz ustaljene sodne prakse je namreč razvidno, da mora določba, ki predstavlja pravno podlago akta in ki pooblašča institucijo Unije za sprejetje zadevnega akta, veljati ob njegovem sprejetju ter da na splošno velja, da se postopkovna pravila uporabljajo, ko začnejo veljati (glej sodbo z dne 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisija, C-352/09 P, EU:C:2011:191, točka 88 in navedena sodna praksa).

20 Vendar ta napaka, ki je bila veljavno navedena v okviru prvega tožbenega razloga tožeče stranke in ki jo je EUIPO poleg tega priznal v odgovoru na tožbo, ne more povzročiti razveljavitve sklepa o popravku, če so v obravnavanem primeru izpolnjeni pogoji za popravo odločb odborov za pritožbe, ki jih določa člen 102 Uredbe 2017/1001. Napaka pri izbiri pravne podlage namreč povzroči razglasitev ničnosti zadevnega akta, kadar lahko ta napaka vpliva na njegovo vsebino (glej sodbo z dne 18. oktobra 2011, Reisenthel/UUNT – Dynamic Promotion (Gajbe in košare), T-53/10, EU:T:2011:601, točka 41 in navedena sodna praksa).

21 Tožeča stranka z drugim tožbenim razlogom izpodbija prav to, da so bili v obravnavani zadevi izpolnjeni pogoji iz člena 102 Uredbe 2017/1001 za popravek odločb EUIPO. Trdi zlasti, da se ta določba ne uporablja za „očitne napake“, s katerimi je bil v obravnavani zadevi utemeljen sklep o popravku (točki 5 in 6 te odločbe), temveč da so take napake navedene le v členu 103 Uredbe 2017/1001, ki ureja razveljavitev odločb EUIPO.

22 Iz besedila členov 102 in 103 Uredbe 2017/1001 dejansko izhaja, da se samo člen 103 nanaša na „očitne napake“, v členu 102 pa so odslej omenjeni le „očitni spregledi“.

23 Člen 102(1) Uredbe 2017/1001, naslovljen „Popravljanje napak in očitnih spregledov“, določa:

„1. [EUIPO] na lastno pobudo ali zahtevo stranke v svojih odločbah popravi vse jezikovne napake, napake pri prepisu in očitne spreglede ali tehnične napake, ki jih stori pri registraciji blagovne znamke EU ali objavi njene registracije.“

24 Člen 103(1) Uredbe 2017/1001, naslovljen „Razveljavitev odločb“, določa:

„1. „Če [EUIPO] opravi vpis v register ali sprejme odločbo, ki vsebuje očitno napako, ki jo je mogoče pripisati Uradu, zagotovi, da se vpis izbriše ali odločba razveljavi […]“

25 Pojasniti je treba, da se določbe o popravku in razveljavitvi odločb EUIPO v predhodno veljavnih različicah nanašajo na „očitne napake“ (pravilo 53 Uredbe št. 2868/95) in na „očitne kršitve določb postopka“ (člen 80 Uredbe št. 207/2009).

26 Iz sodne prakse, s katero sta bili zadnjenavedeni določbi razloženi, izhaja, da je treba glede na pomembnost zavezujoče narave izreka končne odločbe, ki jo je sprejel pristojni organ, in ob upoštevanju načela pravne varnosti pravilo, na podlagi katerega je v izjemnih primerih mogoče tako odločbo naknadno spremeniti, in sicer bodisi s popravkom bodisi z razveljavitvijo, razlagati ozko in je zato omejeno na očitne napake (glej v tem smislu sodbi z dne 9. septembra 2011, dm-drogerie markt/UUNT – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, točke 73, 76 in 78, in le v zvezi s popravki, z dne 14. decembra 2006, Gagliardi/UUNT – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU), T-392/04, neobjavljena, EU:T:2006:400, točka 55).

27 Vseeno pa iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 26, izhaja, da zaradi razlikovanja med postopkom popravka in postopkom razveljavitve obstaja razlika v vrsti napake, ki lahko privede do popravka ali razveljavitve.

28 Postopek popravka namreč ne pomeni odprave popravljene odločbe, ampak vodi le do poprave napak, ki jih ta vsebuje, s sklepom o popravku. Postopek razveljavitve pa vodi do odprave napačne odločbe in pomeni vrnitev v fazo postopka pred EUIPO pred sprejetjem navedene odločbe, ne da bi se napaka, ugotovljena v odločbi o razveljavitvi, popravila.

29 Tako so popravki omejeni na očitne formalne napake, ki ne vplivajo na obseg in vsebino sprejete odločbe, ampak le na njeno obliko (sodba z dne 14. decembra 2006, MANU MANU, T-392/04, neobjavljena, EU:T:2006:400, točka 55). Zajemajo napake, ki so tako očitne, da si ni mogoče predstavljati nobenega drugega besedila kot popravljenega (glej v tem smislu sodbo z dne 9. septembra 2011, dm, T-36/09, EU:T:2011:449, točki 73 in 75) ter ki ne upravičujejo odprave ali razveljavitve odločbe, ki jo vsebuje (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2011, Ifemy's/UUNT – Dada & Co Kids (Dada & Co. kids), T-50/09, EU:T:2011:90, točka 32), in zaslišanja strank.

30 Sprejetje odločbe o razveljavitvi pa upravičujejo napake, na podlagi katerih brez nove analize, ki bi jo pozneje opravil organ, ki je sprejel navedeno odločbo, ni mogoče ohraniti izreka zadevne odločbe. Gre za napake, ki vplivajo na porazdelitev stroškov postopka (glej v tem smislu sodbo z dne 1. julija 2009, Okalux/UUNT – Messe Düsseldorf (OKATECH), T-419/07, EU:T:2009:238, točki 33 in 40), tiste v zvezi s pravico do izjave (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 18. oktobra 2011, Gajbe in košare, T-53/10, EU:T:2011:601, točke od 7 do 39) in tudi tiste, ki se nanašajo na obveznost obrazložitve (glej v tem smislu sodbo z dne 31. oktobra 2019, Repower/EUIPO, C-281/18 P, EU:C:2019:916, točka 34).

31 Sprememba izrazov, uporabljenih v upoštevnih določbah v obravnavanem primeru, ni vplivala na razliko med popravkom in razveljavitvijo, ki je bila pojasnjena v sodni praksi, ki se je oblikovala na podlagi prej veljavnih določb in ki je navedena zgoraj v točkah 29 in 30.

32 Kot je EUIPO potrdil na obravnavi, je bilo namreč razlikovanje med napakami, ki upravičujejo popravek, in napakami, ki upravičujejo razveljavitev, ohranjeno, nadomestitev izraza „očitne napake“ z izrazom „očitni spregledi“ v členu 102 Uredbe 2017/1001 pa je mogoče pojasniti prav s potrebo po ohranitvi razlikovanja od napak iz člena 103 Uredbe 2017/1001, ki se odslej imenujejo „očitne napake“ in ne več „očitne kršitve določb postopka“. Ker pa se izrazi, uporabljeni v več jezikovnih različicah člena 102 Uredbe 2017/1001 (med drugim „oversights“ v angleščini, „Versehen“ v nemščini, „sviste“ v italijanščini, ali „equivocaciones“ v španščini), nanašajo na „spregled“ kot širši pojem od „napak“, je treba šteti, da lahko EUIPO še naprej popravlja nekatere napake na podlagi člena 102 Uredbe 2017/1001, ne da bi uporabil postopek razveljavitve, urejen s členom 103 Uredbe 2017/1001. V zvezi z napakami, ki se na podlagi člena 102 Uredbe 2017/1001 lahko popravijo, iz sodne prakse, s katero je bila razložena ta nova določba (glej v tem smislu sodbi z dne 24. oktobra 2019, ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco), T-708/18, neobjavljena, EU:T:2019:762, točke od 38 do 41, in z dne 24. oktobra 2019, ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco), T-498/18, EU:T:2019:763, točke od 37 do 40), izhaja, da popravek ostaja izključen za napake, ki vplivajo na vsebino sprejete odločbe, kot so napake, ki se nanašajo na seznam proizvodov, zajetih s prejšnjo znamko, in ki vključujejo novo presojo obstoja verjetnosti zmede.

33 Iz tega sledi, da se lahko ugotovljena napaka v odločbi popravi na podlagi člena 102 Uredbe št. 2017/1001, če gre za neprimeren element v odločbi, ki je v preostalem dosledna in nedvoumna, in sicer, če je očitno, da je napaka posledica spregleda ali lapsusa, ki ga je treba očitno popraviti v smislu preostalega dela odločbe do te mere, da si ni mogoče predstavljati nobenega drugega besedila kot popravljenega.

34 V obravnavanem primeru je popravek vseboval črtanje točke 80 izpodbijane odločbe, iz razloga, na katerega se je skliceval EUIPO, da je vsebovala očitno nepravilnost. V tej točki naj bi bilo napačno opozorjeno na to, kar je odbor za pritožbe navedel v prejšnjem odlomku izpodbijane odločbe. Očitno

naj bi bilo, da je odbor za pritožbe menil, kot izhaja iz točk od 31 do 36 izpodbijane odločbe, da so si zadevni proizvodi samo podobni, vsaj malo, tako da je ugotovitev iz točke 80 izpodbijane odločbe, da so ti proizvodi enaki, posledica očitne napake nepozornosti.

35 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ob upoštevanju zgoraj navedenega (glej točki 32 in 33 zgoraj) na podlagi zgolj okoliščine, da s popravkom v obravnavani zadevi ni bila dodana točka, ki bi bila izpuščena, ampak je bila točka izpodbijane odločbe črtana, ni mogoče sklepati, da je bil z navedenim popravkom kršen člen 102 Uredbe 2017/1001.

36 Poleg tega je treba ugotoviti, da protislovja med analizo podobnosti zadevnih proizvodov, ki se zaključi z ugotovitvijo vsaj majhne podobnosti (točke 6, 31, 36 in 38 izpodbijane odločbe), in sklicevanjem, vsebovanem v celoviti analizi verjetnosti zmede, na rezultat primerjave navedenih proizvodov, kot da ta temelji na ugotovitvi enakosti (točka 80 izpodbijane odločbe), ki je bilo rešeno s črtanjem tega sklicevanja, ni bilo mogoče rešiti drugače.

37 Iz zadnjega stavka črtane točke izpodbijane odločbe, zlasti iz besedila „za izpodbijane proizvode je bilo presojeno“, je namreč jasno razvidno, da je bil namen navedene točke spomniti na predhodno opravljeno primerjalno analizo. Iz tega sledi, da je treba v zvezi s sklicevanjem na rezultat predhodne analize za celovito presojo verjetnosti zmede, ki zajema upoštevanje različnih dejavnikov, med katerimi je podobnost proizvodov (sodba z dne 14. decembra 2006, Mast-Jägermeister/UUNT – Licorera Zacapaneca (VENADO v okviru in drugi), T-81/03, T-82/03 in T-103/03, EU:T:2006:397, točka 74; glej po analogiji tudi sodbo z dne 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, EU:C:1998:442, točka 17), navesti, da mora to sklicevanje nujno biti v skladu z analizo, na katero se nanaša, in tako navesti vsaj majhno podobnost namesto enakosti zadevnih proizvodov. Napako, do katere je tako prišlo, je bilo zato očitno mogoče popraviti le v smislu analize, ki jo je dejansko opravil odbor za pritožbe in s katero je bilo ugotovljeno, da so si proizvodi podobni, in je ni bilo mogoče popraviti tako v tem smislu kot v smislu ugotovitve enakosti navedenih proizvodov (glej v tem smislu sodbo z dne 9. septembra 2011, dm, T-36/09, EU:T:2011:449, točka 75).

38 Očitnost te napake je poleg tega podkrepljena z okoliščino, da odbor za pritožbe v poznejših točkah celovite analize verjetnosti zmede ni uporabil sodne prakse v zvezi s presojo verjetnosti zmede v primeru enakosti proizvodov, na katero je prav tako opozorjeno v točki 80 izpodbijane odločbe. To potrjuje omemba odbora za pritožbe glede komplementarnosti zadevnih proizvodov v točki 91 izpodbijane odločbe v skladu z njegovo presojo podobnosti navedenih proizvodov v točkah od 31 do 38 izpodbijane odločbe in zlasti v točkah 32 in 33 navedene odločbe.

39 Črtanje točke 80 obrazložitve izpodbijanega sklepa je tako bilo očitno potrebno, tako da ga je mogoče opredeliti kot veljaven popravek napake na podlagi člena 102 Uredbe 2017/1001.

40 Iz tega poleg tega izhaja, da odboru za pritožbe ni mogoče očitati, da tožeče stranke ni zaslišal pred sprejetjem odločbe o popravku, kot ta trdi v okviru svojega tretjega tožbenega razloga. Drugače kakor člen 103 Uredbe št. 2017/1001 o postopku razveljavitve, ki določa, da pred sprejetjem odločbe o razveljavitvi pride do posvetovanja s strankami, člen 102 iste uredbe namreč ne zahteva, da se stranke v postopku pred odborom za pritožbe pred popravkom izjavijo. Poleg tega se ob upoštevanju teh posebnih določb Uredbe št. 2017/1001, ki določajo primere, v katerih je treba zaslišati stranke, v obravnavanem primeru ne uporablja člen 94(1), drugi stavek, navedene uredbe, ki v okviru prava znamk Evropske unije določa splošno načelo varstva pravice do obrambe. To velja še toliko bolj, ker se z veljavno narejenim popravkom v obravnavani zadevi ni spremenilo bistvo izpodbijane odločbe (glej točki 29 in 32 zgoraj) in zato na podlagi njega ni bilo upravičeno, da bi bila tožeča stranka predhodno zaslišana.

41 Iz istega razloga neobstoja vpliva na vsebino izpodbijanega sklepa je treba zavrniti tudi trditev, da je bila zaradi spremembe vsebine izpodbijane odločbe, ko je bila zoper njo že vložena tožba, kršena pravičnost.

42 Iz vsega navedenega izhaja, da nič ne omogoča ugotovitve, da bi lahko napačno sklicevanje na „pravilo 53 EUTMIR“ namesto na člen 102 Uredbe 2017/1001 vplivalo na vsebino sklepa o popravku. V teh okoliščinah bi bila razveljavitev navedenega sklepa zaradi te napake brez polnega učinka, saj bi bila odločba, ki bi jo sprejel odbor za pritožbe po razveljavitvi, sprejeta pod istimi pogoji in bi temeljila na istih elementih kot razveljavljeni sklep.

43 Zato je treba skleniti, da napaka odbora za pritožbe v zvezi z omenjeno pravno podlago ne upravičuje razveljavitve sklepa o popravku. Tožbo v zadevi T-184/19 je treba zato zavrniti kot neutemeljeno, ne da bi bilo treba odločiti o ugovoru nedopustnosti, ki ga je zoper navedeno tožbo vložil EUIPO.

Tožba v zadevi T-742/18

44 Tožeča stranka v tožbi v zadevi T-724/18 v utemeljitev predloga za razveljavitev izpodbijane odločbe navaja samo en tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe 2017/1001.

45 Ker so bili predlogi za razveljavitev sklepa o popravku zavrnjeni (glej točko 43 zgoraj), je treba preučiti zakonitost izpodbijane odločbe, kakor je bila popravljena. Zato je treba očitek, naveden v utemeljitev tega edinega tožbenega razloga in usmerjen zoper točko 80 izpodbijanega sklepa, ki je bila črtana s sklepom o popravku, vsekakor zavrniti, ne da bi bilo treba preučiti njegovo utemeljenost.

46 V skladu s členom 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 se ob ugovoru imetnika prejšnje znamke znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo blagovno znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo blagovne znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja blagovna znamka. Poleg tega je treba na podlagi člena 8(2)(a)(i) Uredbe št. 2017/1001 za prejšnje blagovne znamke šteti blagovne znamke EU z datumom zahteve za registracijo, ki je pred datumom zahteve za registracijo blagovne znamke EU.

47 V skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede obstaja, kadar bi javnost lahko menila, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali iz ekonomsko povezanih podjetij. V skladu s to sodno prakso je treba verjetnost zmede presojati celovito, in sicer glede na to, kako zadevne znake in blago ali storitve ob upoštevanju vseh dejavnikov, upoštevnih v obravnavani zadevi, zlasti medsebojne odvisnosti med podobnostjo znakov in podobnostjo označenih proizvodov ali storitev, zaznava upoštevna javnost (glej sodbo z dne 9. julija 2003, Laboratorios RTB/OHMI – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EU:T:2003:199, točke od 30 do 33 in navedena sodna praksa).

48 V smislu uporabe člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001 je verjetnost zmede pogojena z enakostjo ali podobnostjo nasprotujočih si znamk ter enakostjo ali podobnostjo proizvodov ali storitev, ki so z njima označeni. Gre za kumulativna pogoja (glej sodbo z dne 22. januarja 2009, Commercy/UUNT – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, EU:T:2009:14, točka 42 in navedena sodna praksa).

49 Zaznava znamk, ki jo ima povprečni potrošnik glede zadevne kategorije proizvodov ali storitev, igra glavno vlogo pri celoviti presoji verjetnosti zmede (glej sodbo z dne 12. junija 2007, UUNT/Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, točka 35 in navedena sodna praksa).

50 V obravnavanem primeru tožeča stranka ne izpodbija ugotovitve odbora za pritožbe, da upoštevno javnost sestavljajo medicinski strokovnjaki in pacienti kot končni potrošniki ter da izkazuje visoko stopnjo pozornosti (točke od 19 do 21 izpodbijane odločbe). To ugotovitev je treba potrditi, zlasti ob upoštevanju narave zadevnih proizvodov (glej v tem smislu sodbo z dne 15. decembra 2009, Trubion Pharmaceuticals/UUNT – Merck (TRUBION), T-412/08, neobjavljena, EU:T:2009:507, točka 28 in navedena sodna praksa).

51 Tožeča stranka prav tako ne izpodbija tega, da je odbor za pritožbe za presojo verjetnosti zmede v tej zadevi (točke od 20 do 24 izpodbijane odločbe) za upoštevno ozemlje opredelil ozemlje Unije, pri čemer je treba spomniti, da zadošča, da relativni razlog za zavrnitev obstaja v delu Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 14. decembra 2006, VENADO v okviru in drugi, T-81/03, T-82/03 in T-103/03, EU:T:2006:397, točka 76 in navedena sodna praksa).

52 Tožeča stranka pa izpodbija presojo odbora za pritožbe glede podobnosti proizvodov, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki.

53 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je odbor za pritožbe v delu izpodbijane odločbe, ki se nanaša na primerjavo proizvodov (točke od 25 do 38 navedene odločbe), menil, da so si proizvodi iz razreda 5, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, vsaj malo podobni (točke 31, 36 in 38 izpodbijane odločbe). Pri tem se je oprl na okoliščine, da naj bi se nameni zadevnih proizvodov prekrivali in da naj bi bili navedeni proizvodi pogosto kupljeni v lekarni, ter na njihovo morebitno komplementarnost. Natančneje, zadevni proizvodi naj bi imeli primerljiv namen, ki je izboljšati postavo ali izgled telesa, vsekakor pa ohraniti zdravo telo (točke od 32 do 34 izpodbijane odločbe). Odbor za pritožbe je poleg tega poudaril, da razlike v načinih uporabe ali v terapevtskih indikacijah proizvodov ne zadostujejo za izključitev vsakršne podobnosti med navedenimi proizvodi (točka 35 izpodbijane odločbe).

54 Prav tako je treba spomniti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso za presojo podobnosti med zadevnimi proizvodi ali storitvami upoštevati vse upoštevne dejavnike, ki opredeljujejo odnos med njimi. Ti dejavniki vključujejo zlasti njihovo naravo, namen, uporabo in konkurenčnost oziroma komplementarnost. Mogoče je upoštevati tudi druge dejavnike, kot so na primer distribucijski kanali zadevnih proizvodov (glej sodbo z dne 11. julija 2007, El Corte Inglés/OHMI – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, točka 37 in navedena sodna praksa).

55 V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe v bistvu upošteval tri dejavnike podobnosti med proizvodi, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, in sicer, prvič, njihov skupni namen, ki je izboljšati postavo ali izgled telesa, vsekakor pa ohranjati zdravo telo, drugič, njihovo komplementarnost, in tretjič, to, da se pogosto kupijo v lekarni.

56 Tožeča stranka ne izpodbija tega zadnjega dejavnika podobnosti, ki se nanaša na distribucijske kanale. Vendar kritizira druga dva upoštevana dejavnika podobnosti, ki se nanašata tako na njuno svojstveno presojo kot njuno splošno zmožnost – skupaj z dejavnikom distribucijskih kanalov – da opredeljujeta podobnost med zadevnimi proizvodi, zlasti ob upoštevanju razlik v naravi, terapevtskih indikacijah in načinu uporabe navedenih proizvodov.

57 Tožeča stranka tako odboru za pritožbe očita, prvič, da je namenu zadevnih proizvodov pripisal prevelik pomen, ki naj bi bil poleg tega napačno analiziran na previsoki ravni abstrakcije.

58 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da tožeča stranka ne izpodbija dejstva, da se s prehranskimi, hranilnimi, dietetičnimi in vitaminskimi dopolnili, na katere se nanaša prijavljena znamka, in s kremami za medicinsko uporabo, označenimi s prejšnjo znamko, sledi istemu cilju izboljšanja postave ali izgleda telesa, vsekakor pa ohranjanja zdravega telesa (točka 32 izpodbijane odločbe).

59 Dalje je treba ugotoviti, da je bilo odpravljanje zdravstvenih težav ljudi, ki je manj omejeno, kot je namen, naveden zgoraj v točki 58, obravnavano kot skupni cilj ali namen, ki ga je mogoče veljavno upoštevati pri podobnosti proizvodov iz razreda 5 (glej v tem smislu sodbi z dne 17. oktobra 2006, Armour Pharmaceutical/UUNT – Teva Pharmaceutical Industries (GALZIN), T-483/04, EU:T:2006:323, točka 70, in z dne 2. decembra 2014, Boehringer Ingelheim Pharma/UUNT – Nepentes Pharma (Momarid), T-75/13, neobjavljena, EU:T:2014:1017, točki 58 in 59).

60 Mogoče je dodati, da tudi ob predpostavki, da se v obravnavanem primeru uporabi sodna praksa v zvezi s posebnostjo zdravil in odločilnim pomenom upoštevanja njihovega posebnega namena, izraženega z njihovo terapevtsko indikacijo, na katero je sicer opozoril odbor za pritožbe (točka 28 izpodbijane odločbe), medtem ko tožeča stranka trdi, da proizvodi, na katere se nanaša prijavljena znamka, niso farmacevtski proizvodi, ta ne more ovreči ugotovitve, da so si zadevni proizvodi vsaj malo podobni, če so podani drugi dejavniki podobnosti.

61 Iz te sodne prakse sicer izhaja, da je treba za pravilno presojo podobnosti med zdravili, ki tvorijo zelo obsežno kategorijo, v kateri so zajeti proizvodi, ki so lahko različni, upoštevati poseben cilj in namen terapevtskega proizvoda, izražen z njegovo terapevtsko indikacijo (glej v tem smislu sodbo z dne 15. decembra 2010 v zadevi Novartis/UUNT – Sanochemia Pharmazeutika (TOLPOSAN), T-331/09, EU:T:2010:520, točke od 35 do 37 in navedena sodna praksa).

62 Vendar razlika v zvezi s terapevtsko indikacijo ali posebnim namenom proizvodov ne zadostuje za to, da se ne bi ugotovila njihova podobnost, in omogoča, da se veljavno utemelji ugotovitev vsaj majhne podobnosti, če so podani drugi dejavniki podobnosti (glej v tem smislu sodbe z dne 17. oktobra 2006, GALZIN, T-483/04, EU:T:2006:323, točki 70 in 71; z dne 11. novembra 2009, Bayer Healthcare/UUNT – Uriach-Aquilea OTC (CITRACAL), T-277/08, neobjavljena, EU:T:2009:433, točki 44 in 45, in z dne 2. decembra 2014, Momarid, T-75/13, neobjavljena, EU:T:2014:1017, točka 66).

63 To velja še toliko bolj v obravnavanem primeru, v katerem je odbor za pritožbe menil, ne da bi storil napako, da imajo proizvodi, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, skupnih več posebnih namenov.

64 Odbor za pritožbe je najprej namreč pravilno navedel, ne da bi mu tožeča stranka nasprotovala, da je običajno, da se dopolnila, ki vsebujejo betakaroten, zaužijejo pred izpostavljenostjo soncu za pripravo kože, njeno zaščito pred staranjem, ki ga povzročajo ultravijolični žarki, in spodbujanje zdrave porjavelosti, enako kot se za to uporabljajo kreme za sončenje (točka 32 izpodbijane odločbe). Tako je v bistvu ugotovil, da obstaja poseben namen, ki je skupen proizvodom, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, in sicer zaščita in lepšanje kože pri izpostavljenosti soncu.

65 Odbor za pritožbe je nato poudaril, ne da bi tožeča stranka to veljavno izpodbijala, da potrošniki kupujejo nekatere kreme, označene s prejšnjo znamko, in nekatere vitaminske dodatke, na katere se nanaša prijavljena znamka, da bi odstranili ali zmanjšali celulit (točka 32 izpodbijane odločbe), in da imajo s tem ti proizvodi enak posebni namen.

66 Tožeča stranka namreč trdi le, da ni pravilno niti dokazano, da lahko vitaminski dodatki, na katere se nanaša prijavljena znamka, pomagajo zmanjšati ali odpraviti zadrževanje vode, in da je zadnjenavedeno eden glavnih vzrokov za celulit. Kot je razvidno iz besedila izpodbijane odločbe, pa je odbor za pritožbe ta cilj, ki se mu sledi z nakupom vitaminskih dopolnil, štel za splošno znano dejstvo, ki ga ni treba dokazovati (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Termosifoni za radiatorje), T-828/14 in T-829/14, EU:T:2017:87, točka 90 in navedena sodna praksa) in ki ga mora tožeča stranka izpodbiti s tem, da dokaže, da je odbor za pritožbe to dejstvo napačno štel za splošno znano (glej v tem smislu sodbi z dne 7. decembra 2012, A. Loacker/UUNT – Editrice Quadratum (QUADRATUM), T-42/09, neobjavljena, EU:T:2012:658, točka 73, in z dne 23. januarja 2014, Sunrider/UUNT – Nannerl (SUN FRESH), T-221/12, neobjavljena, EU:T:2014:25, točka 77).

67 Vendar v tem primeru tožeča stranka ne izpodbija cilja boja proti celulitu, ki se mu sledi z nekaterimi prehranskimi dopolnili, ampak znanstveno stvarnost učinkov navedenih dopolnil na zadrževanje vode in celulit, in ne da bi to izpodbijanje utemeljila. Poleg tega je mogoče poudariti, da je v člankih s spletnih mest, specializiranih na področju zdravja in dobrega počutja, ki jih je intervenientka priložila odgovoru na tožbo, svetovano uživanje nekaterih vitaminov za zmanjšanje celulita, s tem pa

potrjeno, da vitaminski dodatki lahko imajo ta cilj. V nasprotju s tem, kar je tožeča stranka trdila na obravnavi, teh člankov ni mogoče razglasiti za nedopustne, saj so bili v okviru tega postopka predloženi v podporo pravilnosti splošno znanega dejstva, ki ga je upošteval EUIPO (glej v tem smislu sodbo z dne 10. novembra 2011, LG Electronics/UUNT, C-88/11 P, neobjavljena, EU:C:2011:727, točka 29).

68 Odbor za pritožbe je nazadnje pravilno poudaril, da je namen proizvodov, na katere se nanaša prijavljena znamka, zlasti vitaminskih dodatkov, povrniti ali ohraniti zdrav videz in ustvariti sijočo polt (točka 32 izpodbijane odločbe), ter da je namen krem, ki jih zajema prejšnja znamka, zmanjšati ali preprečiti draženje kože, ter rdečic in mozoljev, ki škodijo videzu uporabnika (točka 34 izpodbijane odločbe), tako da se z zadevnimi proizvodi sledi skupnemu cilju negovanja in lepšanja kože. Tako v nasprotju s tem, kar je mogoče razbrati iz trditev tožeče stranke, sklep v zvezi z navedenim ciljem ni bil izpeljan zgolj iz ugotovitve, ki se nanaša na kreme prejšnje znamke, ampak je bil sprejet na podlagi ugotovitev v zvezi z obema vrstama proizvodov, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki. Poleg tega v nasprotju s tem, kar prav tako trdi tožeča stranka, glede na to, da je odbor za pritožbe v obravnavanem primeru ugotovil, da poleg splošnega namena, navedenega zgoraj v točki 58, obstaja več posebnih namenov, ni treba, da vsak od zadevnih posebnih namenov označuje vse proizvode, na katere se nanaša prijavljena znamka, da bi se dokazala vsaj majhna podobnost med temi proizvodi in proizvodi, ki jih zajema prejšnja znamka. Tako ni pomembno, da „pijače s povečano hranljivo vrednostjo za dietetske namene“, navedene v prijavi znamke, niso namenjene zmanjšanju draženja kože.

69 Drugič, tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da je štel, da so zadevni proizvodi komplementarni, medtem ko naj eni ne bi bili niti nepogrešljivi niti pomembni za uporabo drugih, in je presoji te komplementarnosti pripisal prevelik pomen pri celoviti analizi verjetnosti zmede (točki 33 in 91 izpodbijane odločbe).

70 Iz sodne prakse izhaja, da so proizvodi komplementarni, če med njimi obstaja tesna povezava v tem smislu, da je eden od njih nepogrešljiv ali pomemben za uporabo drugega, tako da lahko potrošniki sklepajo, da je za te proizvode odgovorno isto podjetje (sodbi z dne 1. marca 2005, Sergio Rossi/UUNT – Sissi Rossi (SISSI ROSSI), T-169/03, EU:T:2005:72, točka 60, in z dne 22. januarja 2009, easyHotel, T-316/07, EU:T:2009:14, točka 57).

71 Na podlagi opredelitve dejavnika komplementarnosti iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 70, je treba sicer šteti, da prehranska, hranilna in vitaminska dopolnila, na katere se nanaša prijavljena znamka, ter kreme, zajete s prejšnjo znamko, niso komplementarni v smislu, da bi bili nekateri nepogrešljivi ali pomembni za uporabo drugih.

72 Vendar iz sodne prakse prav tako izhaja, da tudi če ni dosežena taka stopnja komplementarnosti, se lahko okoliščina, da se proizvodi lahko uporabljajo skupaj, upošteva na podlagi presoje podobnosti navedenih proizvodov, pri čemer je pojasnjeno, da se za to možnost skupne uporabe ne šteje, da potrjuje komplementarnost zadevnih proizvodov, ampak se na splošno šteje, da kaže dejavnik podobnosti, ki se nanaša na zadevno upoštevno javnost, ali celo, da potrjuje dejavnik, ki se nanaša na namen proizvodov (glej v tem smislu sodbi z dne 10. septembra 2008, Boston Scientific/UUNT – Terumo (CAPIO), T-325/06, neobjavljena, EU:T:2008:338, točke od 83 do 85, in z dne 15. decembra 2009, TRUBION, T-412/08, neobjavljena, EU:T:2009:507, točka 32).

73 Poleg tega je odbor za pritožbe ravno v okviru svojih ugotovitev v zvezi z namenom zadevnih proizvodov omenil komplementarnost nekaterih vitaminskih dopolnil prijavljene znamke in krem za sončenje prejšnje znamke (točka 32 izpodbijane odločbe) in v povezavi z ugotovitvijo o prodaji zadevnih proizvodov v lekarnah na splošno ugotovil morebitno komplementarnost proizvodov, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki (točka 33 izpodbijane odločbe).

74 Iz tega sledi, da je treba navedbo „komplementarnost proizvodov“ v točki 91 obrazložitve izpodbijane odločbe razumeti tudi v tem splošnem smislu oziroma kot povezano z drugimi upoštevanimi dejavniki podobnosti ali celo kot sklicevanje na te druge dejavnike, in ne v ožjem smislu, na katerega je opozorjeno zgoraj v točki 70. Ta navedba je namreč le ponovitev predhodnih presoj v zvezi s podobnostjo proizvodov v sklepnem delu analize verjetnosti zmede. Zato tudi če je obžalovanja vredno, da odbor za pritožbe v zvezi s tem vprašanjem ni uporabil natančnejše terminologije, mu ni mogoče očitati, da je pripisal prevelik pomen merilu komplementarnosti v ožjem smislu in da je zaradi napačne presoje tega merila storil napako pri celoviti presoji verjetnosti zmede.

75 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je odbor za pritožbe kot dejavnike podobnosti zadevnih proizvodov pravilno štel njihov splošni namen ter več posebnih namenov, njihovo možno skupno uporabo in enakost njihovih distribucijskih kanalov, pri čemer je ta zadnji dejavnik v skladu s sodno prakso (glej v tem smislu sodbo z dne 26. novembra 2015, Bionecs/UUNT – Fidia farmaceutici (BIONECS), T-262/14, neobjavljena, EU:T:2015:888, točka 31) in ga poleg tega tožeča stranka ne izpodbija (glej točko 56 zgoraj).

76 Tretjič, tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da je iz teh dejavnikov sklepal na obstoj podobnosti med proizvodi, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, s tem, da je pripisal prevelik pomen cilju, ki se mu sledi z zadevnimi proizvodi, in ker ni zadostno upošteval razlike v naravi in načinu uporabe navedenih proizvodov (točki 32 in 35 izpodbijane odločbe).

77 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da odbor za pritožbe na podlagi vseh teh dejavnikov podobnosti ni ugotovil velike ali srednje podobnosti, ampak vsaj majhno podobnost zadevnih proizvodov.

78 Dalje, poudariti je treba, da iz sodne prakse v zvezi s podobnimi okoliščinami, kot so v obravnavani zadevi, v katerih imajo proizvodi skupni namen, možno skupno uporabo in enake distribucijske kanale, izhaja, da taki dejavniki podobnosti zadostujejo za ugotovitev podobnosti zadevnih proizvodov (glej v tem smislu sodbe z dne 10. septembra 2008, CAPIO, T-325/06, neobjavljena, EU:T:2008:338, točka 87; z dne 15. decembra 2009, TRUBION, T-412/08, neobjavljena, EU:T:2009:507, točka 32, in z dne 28. septembra 2016, LLR-G 5/EUIPO – Glycan Finance (SILICIUM ORGANIQUE G5 LLR-G5), T-539/15, neobjavljena, EU:T:2016:571, točka 32). Poleg tega je bilo ugotovljeno, da se o tej podobnosti ne more podvomiti zaradi dejstva, da se zadevni proizvodi uporabljajo na različne načine (glej v tem smislu sodbo z dne 17. novembra 2005, Biofarma/UUNT – Bausch & Lomb Pharmaceuticals (ALREX), T-154/03, EU:T:2005:401, točka 50). Natančneje, Splošno sodišče je v primeru proizvodov, ki so podobni proizvodom, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, ker je šlo za prehranska dopolnila in „zdravilna mazila“, ki jih je mogoče primerjati s kremami za medicinsko uporabo, presodilo, da so navedeni proizvodi kljub drugačnemu načinu njihove uporabe podobni, pri čemer se mazila nanesejo na poškodbe in rane, medtem ko so prehranska dopolnila namenjena zaužitju (glej v tem smislu sodbo z dne 11. novembra 2009, CITRACAL, T-277/08, neobjavljena, EU:T:2009:433, točke od 43 do 45). V nasprotju s tem, kar je tožeča stranka trdila na obravnavi, okoliščina, da je bila ta sodba izdana pred sodbo z dne 19. junija 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys (C-307/10, EU:C:2012:361), ne izpodbija upoštevnosti te sodbe za presojo obravnavanega primera in sodne prakse, ki je sledila. Sodišče je namreč v tej sodbi določilo zahtevo po dovolj jasni in natančni določitvi proizvodov ali storitev, za katere se zahteva varstvo, ni pa se izreklo o merilih za presojo podobnosti teh proizvodov ali teh storitev.

79 Nazadnje je treba dodati, da zatrjevana razlika v naravi proizvodov, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, pri čemer so proizvodi, ki jih označuje prejšnja znamka, glede na navedbo „za medicinsko uporabo“ predstavljeni kot farmacevtski, medtem ko proizvodi, na katere se nanaša prijavljena znamka, naj ne bi bili farmacevtski proizvodi, ne more omajati zgoraj navedenih ugotovitev o podobnosti navedenih proizvodov. Iz sodb z dne 10. septembra 2008, CAPIO (T-325/06, neobjavljena, EU:T:2008:338), z dne 15. decembra 2009, TRUBION (T-412/08, neobjavljena, EU:T:2009:507), in z dne 28. septembra 2016, SILICIUM ORGANIQUE G5 LLR-G5 (T-539/15,

neobjavljena, EU:T:2016:571), na katere je bilo opozorjeno zgoraj v točki 78, namreč izhaja, da se je za zadevne proizvode kljub njihovi različni naravi štelo, da so si podobni. Poleg tega, čeprav je bila podobnost, ugotovljena v sodbi z dne 11. novembra 2009, CITRACAL (T-277/08, neobjavljena, EU:T:2009:433), res ugotovljena za proizvode iste vrste, in sicer za farmacevtske proizvode, ni bila opredeljena kot „vsaj majhna“, saj je tako opredelitev v obravnavanem sporu mogoče utemeljiti prav z razliko v farmacevtski ali nefarmacevtski naravi zadevnih proizvodov.

80 Iz tega sledi, da tudi če bi odbor za pritožbe proizvode, na katere se nanaša prijavljena znamka, napačno opredelil kot farmacevtske proizvode in bi neustrezno poudaril „vedno bolj farmacevtsko“ naravo proizvodov, označenih s prejšnjo znamko, take napake ne morejo omajati ugotovitve odbora za pritožbe, da je podobnost med temi proizvodi vsaj majhna. To velja še toliko bolj, ker je – kot je poudarila intervenientka – običajno, da so nekatere sestavine, ki izhajajo iz narave proizvodov, zlasti nekatere učinkovine, vsebovane v prehranskih, hranilnih in vitaminskih dopolnilih ter kremah, enake.

81 Iz vsega navedenega izhaja, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da so si proizvodi, na katere se nanašata nasprotujoči si znamki, vsaj malo podobni.

82 Zato je odbor za pritožbe prav tako pravilno sklepal, da obstaja verjetnost zmede.

83 Iz ustaljene sodne prakse je namreč razvidno, da celovita presoja verjetnosti zmede pomeni določeno soodvisnost med upoštevanimi dejavniki ter zlasti med podobnostjo znamk in podobnostjo proizvodov ali storitev, ki jih te znamke označujejo. Tako lahko majhno podobnost med označenimi proizvodi ali storitvami odtehta večja podobnost med znamkami in obratno (sodbi z dne 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, EU:C:1998:442, točka 17, in z dne 14. decembra 2006, VENADO v okvirju in drugi, T-81/03, T-82/03 in T-103/03, EU:T:2006:397, točka 74).

84 V obravnavani zadevi pa je odbor za pritožbe umestno opozoril, da ima celo javnost, ki izkazuje visoko stopnjo pozornosti, le redko priložnost neposredno primerjati različne znamke, ampak se mora zanesti na nepopolno podobo, ki jo je o njih ohranila v spominu (točka 82 izpodbijane odločbe). Prav tako je poudaril, ne da bi mu tožeča stranka nasprotovala, da znanje pacientov, ki so del upoštevne javnosti v obravnavani zadevi, ni znanje strokovnjakov s tega področja (točka 83 izpodbijane odločbe). Odbor za pritožbe je poleg tega ob upoštevanju sovpadanja razlikovalnega besednega elementa prijavljene znamke in edinega besednega elementa, ki sestavlja prejšnjo znamko, „aurea“, pravilno ugotovil, da obstaja vsaj srednja vizualna podobnost (točka 63 izpodbijane odločbe), vsaj srednja ali celo velika fonetična podobnost (točka 68 izpodbijane odločbe) in pomenska podobnost, ki je vsaj majhna za potrošnike, ki znajo latinski jezik, ki bodo razumeli, da se „aurea“ nanaša na „zlato“ ali na „zlat“ (točka 73 izpodbijane odločbe), kar so presoje, ki jih sicer tožeča stranka ne izpodbija. Odbor za pritožbe je poleg tega pravilno poudaril, da je upoštevna javnost soočena z nasprotujočima si znamkama „tako vizualno kot fonetično“, iz česar je sklepal, da je treba v celoviti analizi verjetnosti zmede (točke od 87 do 89 izpodbijane odločbe) večjo težo pripisati vizualni in fonetični podobnosti. Nazadnje je poudaril, ne da bi se mu ugovarjalo, da ima prejšnja znamka običajen svojstven razlikovalni učinek (točka 78 izpodbijane odločbe).

85 Odbor za pritožbe je zato lahko v točkah 91 in 92 izpodbijane odločbe na podlagi sodne prakse, navedene zgoraj v točki 83, pravilno presodil, da vsaj majhno stopnjo podobnosti med proizvodi, ki jih označujeta nasprotujoči si znamki, kompenzira vsaj srednja stopnja vizualne podobnosti in vsaj srednja ali celo velika stopnja fonetične podobnosti med nasprotujočima si znakoma, iz česar je sklepal, da je povsem mogoče, da potrošniki navedene znake povezujejo, misleč, da gre za podznamke, ki izvirajo iz istega podjetja, in da zato obstaja verjetnost zmede (glej v tem smislu sodbo z dne 28. septembra 2010, Market Watch/UUNT – Ares Trading (Seroslim), T-201/08, neobjavljena, EU:T:2010:408, točka 49).

86 Za dodatno pojasnitev je treba navesti, da iz tega sledi, da tudi če odbor za pritožbe ne bi veljavno popravil izpodbijane odločbe, bi bilo mogoče očitek, s katerim se graja točka 80 izpodbijane odločbe, ki je bila črtana s sklepom o popravku, zavrniti.

87 Spomniti je treba, da tožeča stranka s tem očitkom odboru za pritožbe očita, da je v točki 80 izpodbijane odločbe napačno trdil, da so zadevni proizvodi enaki, medtem ko je v več prejšnjih točkah (točke 6, 31, 36 in 38 izpodbijane odločbe) navedel le ugotovitev vsaj majhne podobnosti navedenih proizvodov. Taka bistvena napaka naj bi bila razlog za nepravilnost celotne analize verjetnosti zmede, ker naj bi ugotovitev enakosti proizvodov zahtevala ugotovitev pomembne razlike med znaki, da bi se preprečila verjetnost zmede.

88 Tudi če bi odbor za pritožbe napačno ugotovil, da so zadevni proizvodi enaki, medtem ko iz njegove primerjave navedenih proizvodov izhaja le majhna podobnost, pa tak napačen sklep ni razlog za nepravilnost analize verjetnosti zmede. Iz zgoraj navedenega namreč izhaja, da odbor za pritožbe ni le pravilno ugotovil, da so si zadevni proizvodi vsaj malo podobni (glej točko 81 zgoraj), ampak tudi, da je na podlagi take ugotovitve podobnosti proizvodov lahko ugotovil, da v obravnavanem primeru obstaja verjetnost zmede (glej točko 85 zgoraj).

89 Ta očitek, naveden v utemeljitev tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe 2017/1001, je treba zato vsekakor zavrniti, prav tako pa je zato treba zavrniti edini tožbeni razlog, ki ga je navedla tožeča stranka.

90 Zato je treba zavrniti tudi tožbo v zadevi T-724/18.

Stroški

91 V skladu s členom 134 Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. V skladu s členom 135(1) istega poslovnika lahko Splošno sodišče, če to zahteva pravičnost, odloči, da neuspela stranka poleg svojih stroškov krije le del stroškov druge stranke ali celo da se ji plačilo teh stroškov ne naloži.

92 V obravnavani zadevi tožeča stranka s svojimi predlogi sicer ni uspela, EUIPO in intervenientka pa sta predlagala, naj se ji naloži plačilo stroškov.

93 Vendar tožeči stranki ne bi bilo treba uveljavljati očitka zoper točko 80 izpodbijane odločbe in nekaterih trditev, navedenih v utemeljitev drugih očitkov, niti vložiti tožbe zoper sklep o popravku, če bi odbor za pritožbe jasneje in natančneje napisal obrazložitev izpodbijane odločbe. V teh okoliščinah je treba tožeči stranki in EUIPO naložiti, da krijeta vsak svoje stroške.

94 Poleg tega je treba na podlagi člena 138(3) Poslovnika intervenientki naložiti, da krije svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. **Zadevi T-724/18 in T-184/19 se združita za izdajo sodbe.**

2. **Tožbi se zavrneta.**

3. **Družba Aurea Biolabs Pte Ltd, Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družba Avizel SA krijejo vsak svoje stroške.**

Gervasoni Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 28. maja 2020.

Podpisi